

anden Side synes der ikke at kunne anføres nogen Grund for, at der af selv ganske smaa Forsendelser skal erlægges et Vareafgiftsbeløb, der ofte vil andrage lige saa meget som Afgiften af 100 kg af Varen eller derover, og derfor foreslaas Regelen erstattet med den ellers almindelige Beregningsregel, at der kun opkræves hele Øre i Beregningens Resultat, hvilket ogsaa medfører en Lettelse ved Afgiftsberegningen.

ad § 6.

Regelen i Paragraffens trediesidste Stykke svarer til den, som indeholdes i den nuværende Vareafgiftstabels sidste Sats med Hensyn til Transitgods.

For Kolti med blandet Indhold er i Paragraffens sidste Stykke som ny indført Provinstakst-Regelen om, at der beregnes Afgift efter den Vare, der svarer den højeste Afgift Afgift efter Vægt. Bestemmelsen afløser Bestemmelsen i Slutningen af den nuværende Tabel om Varer af blandet Indhold.

Den nugældende Regel, ifølge hvilken i Tilfælde, hvor Vareafgiften kan beregnes efter forskellige Normer, skal anvendes den, der er fordelagtigst for Havnekassen, foreslaas i Lighed med, hvad der gælder i Provisnhavnene, ændret saaledes, at der fremtidig skal anvendes den Norm, som er fordelagtigst for Yderen.

I øvrigt indeholder Paragraffen i det væsentlige en Sammenstilling af allerede nu gældende Regler.

ad §§ 7—10.

Paragrafferne er uforandret overført fra den nugældende Takst.

ad § 11.

I Paragraffens Affattelse er der bortset fra Beregningen af den i næstsidste Stykke omhandlede 1 Maanedes Frist, hvorom henvises til Bemærkningerne foran ad § 1, 2. Stk., kun sket den Ændring, at der som nyt sidste Stykke er tilføjet en Bestemmelse om Fra-drag ved Tilbagebetaling i Henhold til Paragraffen af Opkrævnings- og Tilbagebetalings-procenterne, en Tilføjelse, der synes at tale for sig selv, da det dog maa karakteriseres som en Urimelighed, at Havnekassen i saadanne Tilfælde efter den nugældende Takst har et positivt Tab.

ad § 12.

Paragraffen er tilføjet som ny i Forhold til den nugældende Takst. Grunden hertil er, at der efter dennes Udtryk kræves »direkte søværts Genudførsel til Udlandet fra Københavns Havn» som Betingelse saavel for Afgiftsfritagelse efter den nuværende § 2 (ny § 1) som for Tilbagebetaling efter § 11. Følgen heraf har været, at man i de enkelte Tilfælde, hvor større Skibe, f. Eks. Krigsskibe, har ankret op i Farvandet uden for Københavns Havns Grænser og der indtaget Kul ved Hjælp af Lægtene fra Havnens Kulpladser, har været afskaaret fra at give Afgiftsfritagelse, resp. Tilbagebetaling, selv om det maatte erkendes, at Skibenes Ophold i Virkeligheden tilsigtede ganske det samme, som hvis de havde foretrukket at ligge indenfor Havnens Grænse. Denne Urimelighed, som medfører en Del Andragender om Tilbagebetaling, der skønt uden tvingende Grund i Hensynet til Havnekassens Tarv har maattet afslaas, søges afhjulpet ved den skete Tilføjelse.

ad §§ 13—14.

Paragrafferne er kun en Gentagelse af, hvad der i Øjeblikket gælder, til Dels ifølge særlig ministeriel Resolution.